

РЕШЕНИЕ

№ 7144

гр. София, 01.12.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 19.11.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Ирина Кюртева

**ЧЛЕНОВЕ: Владимир Николов
Красимира Проданова**

при участието на секретаря Кристина Петрова и при участието на прокурора Яни Костов, като разгледа дело номер **9818** по описа за **2021** година докладвано от съдия Владимир Николов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 63, ал. 1, изр. II от ЗАНН.

С решение от 02. 08. 2021 г. по НАХД № 5226 / 2021 г., Софийски районен съд, НО - 93 състав, е потвърдил наказателно постановление (НП) № 5 / 11. 02. 2021 г., издадено от председателя на Комисията за публичен надзор на регистрираните одитори, с което на С. А. Д., е наложена глоба в размер на 2000 лв., на основание чл. 110, ал. 1, т. 2 от Закона за независимия финансов одит /ЗНФО/, за нарушение по чл. 50, ал. 2 от ЗНФО. Срещу така постановеното решение е постъпила касационна жалба от пълномощник на С. Д., с която се моли да бъде отменено решението на СРС поради нарушение на материалния закон и съществено нарушение на процесуалните правила. Твърди, че сочените като нарушени Международни одиторски стандарти, не са част от вътрешното ни право.

В съдебно заседание касационният жалбоподател, чрез процесуалния си представител, поддържа жалбата по изложените в нея съображения. Представя писмена защита. Претендира разноските по делото, съобразно представен списък.

Ответникът, чрез процесуалния си представител, моли да се остави в сила решението на СРС. Поддържа съображенията изложени в писмения отговор на касационната жалба. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на Софийска градска прокуратура счита жалбата за неоснователна.

Административен съд София – град, като прецени събраните по делото доказателства,

доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

За да постанови решението си, въззивния съд е събрал като доказателства по делото показанията на свидетеля А. и писмените доказателства, представени с наказателното постановление.

Пред настоящата инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства.

Касационната инстанция споделя изцяло фактическите и правни констатации на въззивния съд.

Установено е, че С. Д., в качеството си на регистриран одитор, през периода от 21. 01. 2019 г. до 28. 03. 2019 г., е извършил ангажимент за задължителен финансов одит на годишния финансов отчет за 2018 г. на [фирма], ЕИК[ЕИК], при което не е получил писмени изявления от ръководството на одитираното предприятие, което е в несъответствие с изискванията на § 9 – 14 от Международен одиторски стандарт 580.

На 16. 09. 2020 г. е съставен акт за установяване на административно нарушение, връчен на същата дата на нарушителя срещу подпис.

Въз основа на така съставения акт за установяване на административно нарушение, е издадено и процесното НП № 5 / 11. 02. 2021 г. от председателя на Комисията за публичен надзор на регистрираните одитори.

При тази фактическа обстановка настоящият състав споделя напълно констатациите на СРС, че е осъществен състава на конкретното административно нарушение, за което правилно е наложено съответното административно наказание.

Като извърши служебно проверка на основание чл. 218, ал. 2 АПК и въз основа на фактите, установени от районния съд, съгласно чл. 220 от АПК, настоящият състав намира, че обжалваното решение е валидно, допустимо и в съответствие с материалния закон.

В тази връзка решаващият състав на съда съобрази, че това решение е постановено по отношение на акт, който подлежи на съдебен контрол, като произнасянето е извършено от компетентен съд в рамките на правомощията му.

Последният е постановил обжалваното решение след точен и обективен анализ на събраните доказателства, като е изпълнил задължението си, разглеждайки делото по същество, в хода на съдебното производство да установи с допустимите от закона доказателства дали е извършено нарушение и обстоятелствата, при които е извършено. Мотивите на въззивното решение съдържат и точно установена фактическа обстановка по делото, съответстваща на събраните доказателства, и правилни изводи, направени въз основа на установените факти, които настоящият състав възприема изцяло.

Касационна инстанция намира за неоснователни изложените в касационната жалба доводи на съществено нарушение на процесуалните правила, тъй като всъщност не се сочат конкретни пороци допуснати от страна на въззивния съд, които да представляват касационни основания за отмяна на постановеното решение.

Съдът намира за неоснователни и доводите за нарушение на материалния закон.

В конкретния случай безспорно е установено, че при извършения финансов одит на [фирма], С. Д., не е получил писмени изявления от ръководството на одитираното предприятие, което е в несъответствие с изискванията на § 9 – 14 от Международен одиторски стандарт 580.

Основния довод залегнал в касационната жалба е, че така посочените Международни одиторски стандарти не са ратифицирани и не са обнародвани в Държавен вестник,

поради което не са част от вътрешното ни право.

Касационната инстанция намира така изложените доводи за неоснователни. Действително посочените стандарти не са обнародвани, но това не означава, че същите не представляват правило за поведение, задължително за регистрираните одитори.

Съгласно чл. 3, ал. 1 от ЗНФО, финансовият одит е изпълнение на съвкупност от необходими и взаимосвързани процедури, определени от приложимите одиторски стандарти, въз основа на които се формира одиторското мнение. Видно от законовата дефиниция на финансов одит, такъв не може да бъде извършен без познаването и прилагането на одиторските стандарти.

На основание чл. 9, ал. 1 от ЗНФО, регистрираният одитор осъществява своята професионална дейност на територията на страната, като прилага принципите и изискванията на приложимите одиторски стандарти към датата на поемане на съответния одиторски ангажимент.

Съгласно чл. 9, ал. 2 от ЗНФО, приложими одиторски стандарти са Международните одиторски стандарти, М. стандарт за контрол на качеството и другите международни стандарти, издадени от Международната федерация на счетоводителите чрез Съвета по международни одиторски стандарти и стандарти за изразяване на сигурност.

В случая задължителната сила на международните одиторски стандарти е придадена с нормата на чл. 9, ал. 2 от ЗНФО, поради което същите подлежат на изпълнение от регистрираните одитори при осъществяване на тяхната дейност.

Следва да се има в предвид и че съгласно чл. 31, ал. 1, т. 2 от ЗНФО, при упражняване на одиторската професия регистрираният одитор е длъжен да изпълнява поетия одиторски ангажимент в съответствие с приложимите одиторски стандарти.

В същото време, изискването за прилагане на Международните одиторски стандарти произтича и от чл. 9 на Регламент (ЕС) № 537/2014 на Европейския парламент и на Съвета от 16 април 2014 година, както и от чл. 26 на Директива 2006/43/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 17 май 2006 година.

Съгласно чл. 26, пар. 1 от Директива 2006/43/ЕО, държавите членки изискват задължителните одитори и одиторските дружества да извършват задължителен одит в съответствие с международните стандарти за одит, приети от Комисията в съответствие с параграф 3. Държавите членки могат да прилагат национални стандарти, процедури и изисквания за одит, доколкото Комисията не е приела международен стандарт за одит, покриващ същия предмет.

Безспорно на база на гореизложеното, регистрираният одитор е длъжен да познава приложимите Международни одиторски стандарти и да прилага в своята дейност.

В същото време, съгласно чл. 50, ал. 2 от ЗНФО, ръководството на одитираното предприятие предоставя на регистрирания одитор финансовия отчет за одит, както и подписано представително писмо от органа за управление съгласно изискванията на приложимите одиторски стандарти.

На основание чл. 110, ал. 1, т. 2 от ЗНФО, на регистриран одитор се налага глоба или имуществена санкция в размер до 10 на сто от общия обем на нетните приходи от продажби за предходната финансова година спрямо датата на установяване на нарушението, но не по-малко от 2000 лв., когато бъде установено, че не е спазил изискванията на приложимите одиторски стандарти, което е повлияло отрицателно върху резултатите от работата му и върху издаденото от него одиторско мнение.

В конкретния случай, е безспорно установено, че при извършения одит на [фирма] не са изискани писмени изявления от ръководството на предприятието относно

достоверността на предоставената информация, което е довело до непълнота на изразеното от него одиторско мнение.

Касационната инстанция намира за неоснователни и доводите в касационната жалба, че касатора е наказан два пъти за едно и също нещо, предвид издаденото по отношение на него Решение № 163 / 13. 10. 2020 г. на председателя на Комисията за публичен надзор на регистрираните одитори, с което е лишен Д. от правото да извършва финансов одит за срок от 2 години. Видно е, че с решението се налага принудителна административна мярка, по смисъла на чл. 22 от ЗАНН, която действително се базира на извършените от одитора нарушения, за които му е наложена глоба с процесното НП, но тази мярка има предотвратителен и преустановителен характер и същата може да се наложи независимо от наложеното административно наказание.

Предвид липсата на други твърдения, представляващи касационни основания за отмяна на въззивното решение и с оглед предмета на касационната проверка, настоящият състав счита, че решението следва да бъде оставено в сила, като законосъобразно и постановено при спазване на съдопроизводствените правила.

При този изход на спора и с оглед направеното искане на ответника за присъждане на юрисконсултско възнаграждение, съдът намира същото за основателно. Съгласно чл. 63, ал. 5 от ЗАНН (в действащата към настоящия момент редакция), в полза на юридически лица или еднолични търговци се присъжда и възнаграждение в размер, определен от съда, ако те са били защитавани от юрисконсулт. Размерът на присъденото възнаграждение не може да надхвърля максималния размер за съответния вид дело, определен по реда на чл. 37 от Закона за правната помощ. На основание чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ, възнаграждението за защита в производства по Закона за административните нарушения и наказания е от 80 до 120 лв., поради което съдът намира, че следва да се присъди такова в определения от закона минимум.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2, предл. I от АПК, вр. с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН, Административен съд София - град -XVII касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решението от 02. 08. 2021 г. по НАХД № 5226 / 2021 г. на Софийски районен съд – Наказателно отделение, 93-ти състав.

ОСЪЖДА С. А. Д. от [населено място], ЕГН [ЕГН], да заплати на Комисията за публичен надзор на регистрираните одитори, юрисконсултско възнаграждение в размер на 80 (осемдесет) лева.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.